

El copagament farmacèutic es començarà a aplicar al maig.

Vivim en un any en què la taxa d'atur (segons el Servei d'Estudis del BBVA) creixerà fins al 24,4%, el nombre de desnonaments va en augment, l'esport espanyol es veu durament sancionat i criticat per part del país veí i, segons alguns experts, aquest mateix 2012 entrarem en una nova Edat de gel la qual vindrà precedida d'una gran tempesta solar. Per si això fos poc, el govern català ja té el suport dels populars pel que fa al copagament farmacèutic.

No criticaria aquesta mesura si fos per tothom igual però, com passa sempre en aquest país, la classe obrera-mitjana (és a dir la gran majoria de nosaltres) finalment serà qui patirà la reforma. Que vull dir amb això: quedaran exempts de pagar les rendes mínimes d'inserció i les persones no contributives. Tornem un altre cop a la mateixa història de sempre; aquelles famílies nombroses en què només treballa un dels membres (és l'opció a seguir si es vol tenir menjador gratuït, activitats lúdiques gratuïtes, farmàcia gratuïta...) no hauran d'aportar res i en canvi, els nostres avis i àvies els quals han treballat de sol a sol i han cotitzat durant més de quaranta anys, tot i cobrar unes míseres pagues de jubilació, seran qui aportaran aquest "simbòlic però maleït" euro. Si hi ha qui quedarà exempt de pagar aquesta aportació, considero que també hauria d'haver qui pagués més per tenir rendes més elevades.

En definitiva i per concloure només dir que queda clar que en aquest país sembla que els polítics estan per beneficiar-se de la població en comptes de per ajudar-la. Tot i així deixar clar que estic d'acord amb el copagament (considerant que serà una mesura que ajudarà a reactivar la nostra economia) però amb una mica de seny i paritat.

LES NOVES TECNOLOGIES I LES CIÈNCIES DE LA SALUT

Dilluns, un dia qualsevol d'un hospital de l'ICS, la senyora Maria resta en el seu llit tranquil•la quan arriba la infermera del torn amb el seu ordinador portàtil per apuntar-hi les constants del dia. Aquesta imatge és habitual avui en dia en diversos, per no dir quasi tots, els hospitals de la ciutat de Barcelona.

Marca això un canvi en la forma de treballar, la forma de fer, el tracte amb el pacient. Les noves tecnologies aporten infinites possibilitats, des de consultar amb un simple clic tota la història mèdica d'aquell pacient com a visualitzar el tractament donat en el torn anterior en cas de dubte. Això aporta major seguretat en la transcripció de dades i minimitza el risc d'errades. Aporta seguretat al personal d'infermeria ja que té un accés més ràpid i clar a les dades importants dels pacients i unifica totes les especialitats en les quals els pacients estan actius en el moment.

En conclusió, les noves tecnologies en l'àmbit de la salut ens ajuden a fer el nostre treball d'una manera més fàcil, ràpida i clara. Evita de manera important el risc d'errades en la transcripció i permet veure en un simple cop d'ull un esquema general del pacient així com el seu pla de cures. Evita errors d'interpretació i recull totes les proves i informes amb un fàcil accés a la història clínica.

És un fet que les tecnologies ja representen una part molt important en el nostre dia a dia, apliquem-les ara també en matèria de salut.

LA SOCIETAT DEL CONEIXEMENT

Ens trobem davant d'un nou model de societat com pot ser la societat de coneixement?

Dia rere dia observem com la nostra societat s'està constituint al voltant de la importància de les tecnologies de la informació i de les comunicacions. Gràcies a elles tenim una capacitat de processament de la informació molt gran, que transformem en coneixement.

Davant de tota aquesta nova gestió del coneixement, del nou sentit i valor capital que se li dóna, i dels esforços per generar-lo i processar-lo, observem que ens trobem en un nou model de societat, basada en el coneixement, el qual s'ha de generar, transmetre i difondre generant noves idees, formant persones, i transferint els resultats de la innovació al teixit productiu per a solucionar els problemes i per fer avançar a la societat.

Però el coneixement no representa gaire valor mentre no sigui aplicat, i a dia d'avui comptem amb un sistema de generació de coneixement sòlid i que millora contínuament, però per contra, comptem amb un insuficient sistema de transferència fet que dificulta la seva correcta aplicació. Per tant, contribuiríem a un millor desenvolupament de la societat del coneixement promovent i estimulant una adequada transferència del coneixement, perquè tal que aquest es converteixi en un element útil, afavorint la creació de capital intel·lectual i fomentant una adequada innovació tecnològica, que a la vegada generi nou coneixement.

En definitiva, s'ha d'afavorir la manera de compartir coneixements, experiències i metodologies utilitzant en la mesura del possible les noves tecnologies de la informació i de les comunicacions.

La intel·ligència col·lectiva

Primer dia de classe. El professor us planteja un primer dilema: com us estimeu més aprendre? Us ofereix dues alternatives: d'una banda, seguir un mètode tradicional en què l'alumne s'ha de limitar a assistir a classe, fer deures i memoritzar tots els continguts que s'hi exposin i que han quedat recollits en un manual; de l'altra, experimentar una formació en què l'alumne participa activament ja que és qui ha d'aprendre. A més, el docent i el llibre de text deixen de ser les úniques fonts de coneixement sinó que es va bastint amb l'ajut dels companys. Per tant, us proposa fer servir un bloc com a recurs didàctic.

Crec que és un gaudi poder aprendre compartint, i comparant, coneixements i experiències. Tal com afirma **Miguel Rebollo**, professor de la Universitat Politècnica de València, el [coneixement](#) es basa en tres fonaments. L'adquisició de nous sabers és a través de grups. La socialització suposa a aproximar-se a coneixements acumulats. Finalment, l'aprenentatge es basa en l'esforç conjunt. Per això, desangoixa saber que companys poden tenir objectius, neguits i vicissituds molt similars. Per exemple, pot ser que el motiu sigui el mateix: aconseguir punts per promocionar-me professionalment. Així doncs, l'ús del bloc ens pot permetre aprendre participant-hi. Ens facilita informació, però cal que hi aportem el nostre bagatge. A més, formulant dubtes podem consolidar un contingut. També cal destacar que creant comentaris posarem en pràctica tot el que sabem i tot el que aprenem a dins i a fora de l'aula.

Per concloure, us heu qüestionat com podeu treure més profit del curs? Podeu adoptar un rol passiu i limitar-vos a visitar el bloc o bé hi podeu participar activament escrivint comentaris per construir coneixement.

Fa temps que els docents es queixen de la dificultat del alumnat per mantenir l'atenció a classe. Tenen els joves més problemes per a concentrar-se que les generacions anteriors? Les conductes que els indiquen la davallada a l'atenció són: tasques inacabades, número d'errors comesos, dificultat per organitzar-se, evitació de tasques que requereixen esforç, perduda de material, tasques descurades...

És ben cert que les circumstàncies actuals no poden comparar-se amb les anteriors. El jovent viu envoltat d'uns estímuls que valoren l'immediatesa de resultats (l'èxit i el reconeixement que comporta s'han d'assolir el més aviat possible). D'una banda, tot s'ha tornat breu: els anuncis televisius tenen una durada de vint segons, els SMS propicien una mena de nou registre escrit (quasi un argot illegible per als no iniciats), les campanyes electorals queden reduïdes a un eslògan i molts més estímuls coneguts per tothom. D'altra banda, l'escola no pot substituir a la família per a segons quins aprenentatges. Això no vol dir que família i escola eduquin a la canalla cadascuna pel seu compte sinó que la comunicació entre ambdues parts és la millor solució. El rendiment a la escola és un reflex de l'aprens a casa.

Per concloure, sóc de l'opinió que hauríem de ser més conscients de la quantitat i qualitat del temps que dediquem als nostres fills, aquest és – sense cap mena de dubte – la millor inversió.

CRISI ECONÒMICA, CERTAMENT CRISI DE VALORS.

La situació actual, la crisi en què estem immersos, no només té un rerefons econòmic, també representa una davallada dels valors tradicionals de la nostra societat.

Això ha estat així, en part, donat que el legítim dret a l'enriquiment, al negoci, al consumisme esvalotat, al culte únic de la nostra persona, al fer per fer sense mirar enrere ni endavant, han sobrepassat els límits i han esdevingut els postulats, la raó de ser, l'objectiu últim, per sobre de l'educació, l'ètica que no la moral, el bon gust, el saber i voler fer, l'empatia, l'altruisme, l'equilibri en el seu sentit més ampli, el sentit comú, la responsabilitat i la seva autoassumpció, la tan preada experiència passada i, en definitiva, la Justícia: allò abstracte, la virtut moral per la qual pensem i obrem d'acord amb el dret, la veritat i la raó, la via per garantir la Democràcia. Perquè ambdues, la Justícia i la Democràcia, trontollen, així com els seus fonaments polítics i legals, i els seus poders públics (l'única via per garantir-les).

Per tant, mirem enrere per mirar endavant, rememorem els moviments culturals i els corrents de pensament polític, social, filosòfic i científic de principis del segle passat; reestudiem amb sarcasme i oportunisme, per exemple, el 'Regeneracionisme' que tant va inspirar les manifestacions literàries de la 'Generación del 98'.

En definitiva, exhaurim, d'una vegada per totes, la màxima que resa que la història de l'home, des que és història, és cíclica i optem, ara sí, per invertir-ne les dinàmiques.

David López Santiago.